

בית משפט השלום בפתח תקווה

157. מדינת ישראל נ' אברהם

05160200'

בפני
המאשימה
כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
איתן אברהם
ע"י ב"כ עו"ד יעל פינקלמן-ניסן

חקיקה שאווכרה:

[חוק העונשין, תשל"ז-1977](#): סעי' 348 (א)

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של מעשה מגונה באדם, לפי [סעיף 348 \(א\)](#) לחוק העונשין, תשל"ז-1971, וזאת בהתאם למפורט בכתב האישום המתוקן.

באישום הראשון, הורשע הנאשם כי ביום 17.8.09 בשעה 16:00 לערך בפארק המים נחשונית פנה לקטינה ר.ס. ילידת 14.2.1993 שישבה סמוך לשער הפארק. הנאשם התיישב בסמוך והחל לדבר עם הקטינה וכן לחץ את ידה ושאל לגילה.

בנסיבות אלה הפנה הנאשם את תשומת ליבה לעוברת אורח הלבושה הצאית ואמר לה שהוא רואה שהיא בלי תחתונים ורואה לה את השערות "נכון שזה מדליק". הנאשם שאל את הקטינה על הרגליה המיניים ובהמשך קם והתקרב אליה. מיד ובסמוך קמה הקטינה ממקומה ועשתה עצמה לוקחת מים. הנאשם לקח את ידה ונישק אותה.

--- סוף עמוד 1 ---

באישום השני, הורשע הנאשם כי בסמוך לאחר מכן, בשעה 17:00 לערך, בפארק הנ"ל, במתקן הקארטינג, המתינה בתור הקטינה ש.ר. ילידת 11.6.1993. הנאשם הצמיד את גופו אל גבה של הקטינה כאשר היא מרגישה את איבר מינו. הקטינה התרחקה מהנאשם, אך הנאשם נצמד בגופו שוב אל גופה.

באישום השלישי הורשע הנאשם כי באותו יום, בשעה 17:30 לערך, בפארק, המתינה בתור הקטינה ש.ת. ילידת 8.11.1992. הנאשם הצמיד את גופו אל גבה של הקטינה אשר הרגישה את איבר מינו בין רגליה, הסתובבה וראתה את איבר מינו מזדקר דרך מכנסיו.

בתגובה פנתה הקטינה אל הנאשם ושאלה לפשר מעשיו, והנאשם הגיב "אני לא עושה שום דבר".

הוגש המרשם הפלילי של הנאשם, לפיו הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

שתי עבירות של מעשה מגונה באדם, שבוצעו בשנת 1998. הנאשם נדון באוקטובר 200 לחמישה חודשי מאסר בפועל שבוצעו בעבודות שירות, וכן למע"ת.

חמש עבירות של מעשה מגונה בפני קטין עד גיל 16 ועבירה של מעשה מגונה בפומבי, שבוצעו בין סוף שנת 2003 לסוף שנת 2004. הנאשם נדון באוקטובר 2005 למע"ת והועמד במבחן למשך שנה. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן בטרם ייגזר דינו. כן ניתנה בעניינו חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות מינית.

בתסקיר הראשון מיום 16.6.10 נמסר כי הנאשם כבן 42, נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאי 5-12, דתי חרדי. הנאשם מתגורר עם משפחתו בבית שמש ומצוי במעצר בית מלא בתנאי איזוק אלקטרוני. נמסר כי המדובר בנאשם המנהל אורח חיים חרדי, וסובל מבעיות בתחום המיני. מהיכרות קודמת של שירות המבחן עימו נמסר, כי מזה שנים מתקשה לשלוט בדחפיו המיניים שחלקם מתאפיינים בסטייה מסוג אקסהיביציוניזם. בנוסף בהתאם למתואר בכתב האישום הנוכחי נראה שסובל אף מסטייה מסוג פרוטרוזם (הגעה לסיפוק מיני ע"י התחככות). הנאשם הסביר את הרקע למעשיו נשוא האישום בכך שהיה במצב נפשי ירוד באותה תקופה וכן בעדר יחסי אישות עם בת זוגו.

התרשמות שירות המבחן היתה כי מדובר באדם חסר ביטחון, בעל עוררות מינית מוגברת, קושי בוויסות דחפיו המיניים וקומפולסיות מינית. הנאשם פרש, באופן מעוות, את תגובות הנשים שנפגעו, כמסכימות למעשיו, אך יחד עם זאת נראה כמתבייש ממעשיו והביע חרטה, שנובעת להתרשמות שה"מ מהמחזירים אותם משלם בהיותו במעצר. הנאשם תאר את קשייו הכלכליים ומצוקתו הרגשית הנובעים מתנאי שחרורו.

--- סוף עמוד 2 ---

הנאשם הינו בן רביעי מתוך חמישה ילדים. הנאשם תאר קשר מרוחק בינו לבין הוריו אשר סיפקו לו את צרכיו הבסיסיים בלבד ומעט מאוד מצרכיו ליחסי, חום והקשבה. המשפחה מתמודדת כיום עם מצב כלכלי קשה. המשפחה מודעת לבעיותיו של הנאשם ומנסה לעזור לו להתמודד עימן. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא ושרת שירות מלא. בסמוך לשחרורו מהצבא חזר בתשובה ומאז היה לפרקים אברך ביישיבה. התקשה במציאת עבודה סדירה, ועבד בעבודות מזדמנות.

הנאשם נישא בגיל 27 ונולדו לו 4 ילדים בגילאי 5-12. אשתו כבת 32 פקידה בקופת חולים. בשנת 2007 עברה המשפחה תאונת דרכים בה נפגעו אשתו ו-3 מילדיו. בנוסף היה מנפגעי "הפציבה" ונאלץ להמתין זמן נוסף למעבר לביתו. עובר למעצרו לא למד ולא עבד והקדיש את זמנו לטיפול בבית ובילדים.

הנאשם מסר כי מתמודד עם מכלול של בעיות, ביניהם קשיים כלכליים וקשיים ביחסיו האינטימיים עם אשתו. לנאשם נערך אבחון בשרות המבחן בשנת 2005, במסגרת התיק השני בו הורשע, ממנו עלה רצונו בהליך טיפולי. הנאשם השתלב בהליך טיפולי בקבוצה ייעודית לאנשים שביצעו עבירות מין, וכן החל בטיפול תרופתי להפחתת הדחף המיני, במסגרת המרפאה הפסיכיאטרית בב"ח הדסה עין כרם, והועמד בתקופת מבחן. שירות המבחן התרשם משיתוף פעולה חלקי, קושי בקבלת אחריות והאשמת הקורבנות. צו המבחן הסתיים באוקטובר 2006.

הנאשם מסר, כי לפני כשנתיים חצי הפסיק על דעתו את הטיפול התרופתי, אך שלל קיומם של דחפים מיניים סוטים. לדבריו, בחודשים שלפני האירועים נשוא כתב האישום חל ריחוק בינו לבין אשתו וכן הופסקו יחסי האישות ביניהם. בתקופה זו חווה מחשבות ופנטזיות מיניות סוטים.

בעת היותו במעצר החל לקבל טיפול תרופתי, והפסיכיאטר המטפל בו מסר כי הוא משתף פעולה בטיפול.

בשיחות עם הנאשם, הודה במעשיו והביע חרטה. כמו כן, נמסר כי הוא מכיר בבעייתו אך מתקשה בלקיחת אחריות עקב תפיסתו כי היא נובעת ממקורות חיצוניים. יחד עם זאת הביע מוטיבציה לטיפול.

הערכת שירות המבחן היתה כי העבירות בוצעו כתוצאה מעוררות מינית מוגברת, קושי בוויסות דחפיו המיניים ונטייה לקומפולסיות מינית.

בנסיבות אלה הוצע לנאשם להשתלב בטיפול אינטנסיבי במרכז יום לטיפול בעברייני מין, אך הוא סרב לאור העלויות הכלכליות והצורך לפרנס את משפחתו. נמסר לנאשם כי בכפוף לתוצאות הערכת מסוכנות נמוכה עד בינונית תבחן אפשרות שילובו בטיפול בעמותת "שלום בנייד".

--- סוף עמוד 3 ---

לאור זאת נתבקשה החיה עד לקבלת תוצאות הערכת המסוכנות.

בהתאם לחו"ד הערכת מסוכנות מיום 20.9.10, הוערכה מסוכנות המינית לטווח ארוך כגבוהה. עם זאת צוין, כי כל עוד נוטל טיפול תרופתי, רמת האיום המיידית הנשקפת ממנו פוחתת, אך טיפול תרופתי תלוי ברצונו של הנאשם והנאשם יכול להפסיקו על דעת עצמו בכל עת.

ניתן תסקיר משלים מיום 25.11.10. התסקיר התבסס על הערכת המסוכנות, על מידע שנמסר ממרכז יום לטיפול בעברייני מין ומידע מעמותת "שלום בנייד" בה אובחן.

מהערכת המסוכנות עלה כי הנאשם החל בביצוע עבירות מין לפני כ-10 שנים, כשלבדבריו, הרקע הינו משברים ביחסי האישות עם אשתו. אובחן כסובל משתי סטיות מיניות – אקסהיביציוניזם ופרוטוריוזם, כשקורבנותיו הן בעיקר מתגברות בגילאי 16-17, כלפיהן חש תחושת שליטה. התרשמות הבודק היתה כי אינו מגלה אמפטיה לקורבנותיו, ממזער את חומרת הפגיעה, מבטא עיוותי חשיבה ולא הפיק תועלת מטיפולים בעבר. כאמור, רמת מסוכנותו לטווח הארוך נקבעה כגבוהה.

המלצת עמותת "שלום בנייד" היתה כי הנאשם ישתלב בטיפול קבוצתי ייעודי לטיפול בפראפיליה בקרב הציבור החרדי, כאשר טיפול זה מותנה בהמשך טיפול פסיכיאטרי.

בתסקיר צוין כי הטיפול הניתן בעמותת "שלום בנייד" הינו טיפול קבוצתי אחת לשבוע למשך 90 דקות המשולב לעיתים עם טיפול פרטני. משך הטיפול נע בין שנה לשנה וחצי והוא מיועד לאוכלוסייה חרדית-דתית ברמת מסוכנות נמוכה עד בינונית. עוד צוין, כי הנאשם החל בשיחות פרטניות במסגרת זו אך טרם החל בטיפול קבוצתי.

הנאשם אובחן אף במרכז יום לטיפול בעברייני מין. בתסקיר צוין כי הטיפול במרכז יום הינו טיפול אינטנסיבי יומימי משכו נע בין חצי שנה לשנה וחצי. הטיפול מיועד לבעלי רמת מסוכנות בינונית עד גבוהה. לאור כל האמור לעיל, המלצת שירות המבחן היתה כי על הנאשם להיות בטיפול ממושך ומקיף במרכז יום לטיפול בעברייני מין בפתח תקווה. המולץ כי הנאשם יתחיל בטיפול באופן מידי למשך 4 חודשי ניסיון בסימון יוגט תסקיר משלים.

המלצת שירות המבחן התבססה על רמת המסוכנות הגבוהה כפי שנמצאה בהערכת המסוכנות וכן על העובדה כי כבר בשנת 2005 היה בתקופת מבחן בשירות המבחן, השתתף בטיפול קבוצתי וקיבל טיפול תרופתי, אך חזר לבצע עבירות. לכן המלצתם היתה לשלבו בטיפול אינטנסיבי ומקיף יותר.

--- סוף עמוד 4 ---

בדינוים מיום 30.11.10 ו-10.4.11 נקבע כי תתקבל הערכת מסוכנות עדכנית וכן תסקיר משלים.

ביום 6.6.11 התקבלה הערכת מסוכנות עדכנית, לפיה ככל שמדובר במסוכנות לטווח קצר פחתה רמת המסוכנות לבינונית, אולם לגבי המסוכנות לטווח הרחוק, נדרש טיפול אינטנסיבי למשך זמן ממושך, אשר יסתיים בהצלחה, וכן נדרש שלא יעבור עבירות מין נוספות במשך שנים מספר, אך עד אז המסוכנות הפוטנציאלית הגלומה בו נותרת גבוהה.

ביום 12.6.11 התקבל תסקיר משלים. התסקיר התבסס על שיחה עם הנאשם, מידע מעמותת "שלום בנייד" ומהפסיכיאטר המטפל וכן על הערכת המסוכנות העדכנית.

מעמותת "שלום בנייד" נמסר כי הנאשם מצוי בטיפול פרטני אחת לשבוע החל מיום 15.11.10 וטיפול קבוצתי חד שבועי החל מיום 16.1.11. נמסר כי הנאשם משתף פעולה בטיפול הקבוצתי.

לגבי הטיפול הפרטני, מטפל מסר, כי הנאשם מביע מוטיבציה לעבור הליך טיפולי. נמסר כי ביחס לעבירות הוא מגלה אחריות ואמפטיה לנפגעות, וכן כי הוא ער לטריגר שהוביל לביצוע המעשים. כמו כן נמסר כי הטיפול התרופתי משפיע ומסייע לוויסות החפיו המיניים. נמסר עוד כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע. מטפלו העריך כי הסבירות לכך שהנאשם יבצע כיום עבירות של פגיעה מינית הינה נמוכה ביותר.

התרשמות שירות המבחן משיחתם עם הנאשם היתה, כי ניכר שינוי מסוים בעמדותיו וכי הוא מכיר בכך שהגורמים לביצוע העבירה הינם פנימיים הקשורים בקשייו בשליטה בדחפים מיניים, ולא בגורמים חיצוניים. נמסר כי לאור היותו עברייני מין רצידיביסטי, הכרה זו לא תהווה חסם לביצוע עבירות בעתיד. כמו כן התרשמות שירות המבחן היתה, כי הנאשם הבין את תכני הטיפול רק באופן חלקי.

מהפסיכיאטר המטפל בו נמסר כי הנאשם מטופל בכדורים להפחתת הכפייתיות שבהתנהגותו.

הנאשם התבקש להמציא אישור לכך שרוכש את הכדורים, אך הוצא אישור אחד בלבד מתאריך 30.5.11.

הנאשם מסר לעניין מצבו המשפחתי, כי אשתו נמצאת בחודשי הריונה הראשונים, וכי המשפחה מתמודדת עם קשיים כלכליים היוצרים מתחים בבית.

בהערכת המסוכנות העדכנית לא נמצאו שינויים משמעותיים מההערכה הקודמת, למעט בהערכת המסוכנות לטווח הקרוב אשר פחתה לבינונית, בעוד שהמסוכנות לטווח נותרה גבוהה.

לסיכום, להערכת שירות המבחן, הטיפול שניתן לו בעמותת "שלום בנייד" נתן מענה חלקי בלבד לבעיותיו הכרוניות של הנאשם. המלצתם הינה לטיפול אינטנסיבי במרכז יום לטיפול בעברייני מין, כאשר במידה והנאשם אינו מעוניין בטיפול זה אין הם רואים מקום להמשך מעקב על ידם.

--- סוף עמוד 5 ---

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 27.9.11 בו נשמעו הטיעונים לעונש, הציגה ב"כ הנאשם הערכת מסוכנות מטעם הנאשם מתאריך 21.9.11, שנערכה ע"י הפסיכותרפיסט אלון מרגלית, ולפיה כל עוד הנאשם משולב בהליך טיפולי ובטיפול תרופתי לדיכוי הדחף המיני הוא נמצא ברמת מסוכנות בינונית נמוכה עד בינונית כלפי קורבנות זרים ובמקומות ציבוריים. כלפי קורבנות מוכרים ובמקומות פרטיים, הנאשם נמצא ברמת מסוכנות נמוכה. לאור זאת, המולץ על ענישה שתאפשר לו את המשך הטיפול, כגון מאסר בעבודות שירות וכן הטלת צו פיקוח.

כמו כן הוצג מסמך מיום 19.9.11 מעמותת "שלום בנייד", ובו צוין כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה הן בטיפול הפרטני והן בטיפול הקבוצתי, מביע מוטיבציה להמשך טיפול ומתעסק כיום רבות בתפקידו כהורה וברצונו לשמש אב המשפחה ולתפקד כראוי במסגרת זו.

בטיעוניה לעונש, ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל. לטענתה, כפי שעולה מחוות הדעת שהתקבלו בתיק, רמת המסוכנות של הנאשם הינה גבוהה.

ב"כ המאשימה התייחסה לעברו הפלילי של הנאשם שכלל שתי הרשעות קודמות – בשנת 2000 ובשנת 2005, ב-8 עבירות דומות.

באותם מקרים הנאשם נשפט למאסר בפועל בן 5 חודשים בעבודות שירות, ולאחר מכן הוטל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה וחתימה על התחייבות.

ב"כ המאשימה התייחסה לכך שהנאשם עבר טיפול ייעודי בעבר, ובכל זאת שב לבצע אותן עבירות, ועל כן לטענתה אין די בכך.

עוד נטען, כי אף הטיפול התרופתי אינו מספיק, שכן הנאשם יכול להפסיקו בכל עת, כפי שקרה עובר לביצוע העבירות נשוא כתב האישום.

ב"כ המאשימה התייחסה להערכת המסוכנות אשר הוגשה מטעם הנאשם, וטענה כי חוות הדעת במהותה אינה שונה בהרבה מהערכת המסוכנות שנתקבלה מהמרכז להערכת מסוכנות, ולטענתה המלצה להשתתף מאסר בעבודות שירות ופיקוח אינה מתאימה בנסיבות הענין.

ב"כ המאשימה טענה כי המעשים המיוחסים לנאשם הם חמורים בכל קנה מידה. לטענתה, אף שעבר הליך טיפולי ממושך אין בכך די לאור עברו, ולאור העובדה שכבר ניסה הליך מעין זה ללא הצלחה. כמו כן נטען כי הטיפולים בהם משתתף הנאשם הינם בניגוד לעמדת שירות המבחן ולצורך

--- סוף עמוד 6 ---

כך התייצבה קצינת המבחן כדי להסביר לבית המשפט על החיכוכים שנוצרו בין ההגנה לשירות המבחן, שכן הנאשם לא קיבל את המלצתם לפני המרכז יום לטיפול בעברייני מין.

ב"כ המאשימה טענה כי על בית המשפט להתייחס לעברו של הנאשם, ולעובדה שהוא עומד לדין פעם שלישית בגין אותם מעשים שבוצעו כנגד קטינות, לרמת המסוכנות שהוגדרה כגבוהה, לתסקירים שהינם שליליים, ולכך שבעבר נעשה עם הנאשם חסד והוא לא ריצה מאסר בפועל.

לאור כל זאת נטען כי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל שתהיה בו אמירה לנאשם עצמו ולציבור בכלל, וכן לקטינות או קטינות אחרות שמבקשות להתלונן, שיש הצדקה להגשת תלונה ושנעשה צדק.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה והורשע בעבודות כתב האישום המתוקן וחסך בכך בזמן שיפוט.

בנוסף, נטען לענין חומרת העבירות, כי לא מדובר בעבירות שהינן ברף הגבוה, ואף לכך יש ליתן את המשקל הראוי.

לענין עברו הפלילי של הנאשם, ב"כ הנאשם טענה, כי לנאשם שתי הרשעות קודמות משנת 2000 ומשנת 2005. מאז ההרשעה האחרונה ועד לביצוע העבירות נשוא כתב האישום חלפו 4 שנים בהן הנאשם לא חזר לבצע עבירות, וכן היה מטופל בחלקן.

הנאשם סבר בטעות שאינו זקוק עוד לטיפול התרופתי, ועל כן הפסיקו על דעת עצמו. כיום לאור הטיפול בו הוא מצוי הוא מודע לכך שעליו להתמיד בטיפול התרופתי, ועקב היותו בטיפול רמת מסוכנותו יורדת.

ב"כ הנאשם התייחסה להליך הטיפול בו נוקט הנאשם, כאשר הוא מצוי בטיפול קבוצתי ואישי אחת לשבוע ונוטל תרופות. הגורמים המטפלים בו – עמותת "שלום בנייד" והפסיכיאטר המטפל, ד"ר וייל, העבירו התייחסות חיובית להליך הטיפול.

ב"כ הנאשם התייחס לכך שהבעיות מהן סובל הנאשם דורשות טיפול שיכול להימשך על פני זמן רב, ויש לעודד את הנאשם הפונים להליכים טיפוליים.

ב"כ הנאשם טענה ששירות המבחן התייחס לנאשם באופן שלילי לאחר שהנאשם לא הסכים לפנות לדרך הטיפולית שהוצעה על ידם, קרי - פניה לטיפול במרכז יום לטיפול בעברייני מין. שירות המבחן לא היה מוכן לקבל את הטיפול בו נקט הנאשם בעמותת "שלום בניך" ולא הסכים למתן המלצה כלשהי ברגע שהנאשם לא פעל כפי שהוצע לו ע"י שירות המבחן.

--- סוף עמוד 7 ---

ב"כ הנאשם טענה שהנאשם מצוי כבר למעלה מ-10 חודשים בטיפול בעמותת "שלום בניך" המנהלת ע"י יעל אילדיס שהיא מומחית מובילה בארץ בתחום הטיפול בעברייני מין, וכי הנאשם משתף פעולה ומתמיד בטיפול.

נטען כי בהערכת המסוכנות השנייה שניתנה מטעם המדינה, הורדה רמת המסוכנות לטווח הקרוב לרמה בינונית, וזאת בעקבות היותו של הנאשם בטיפול. ב"כ הנאשם התייחסה אף להערכת המסוכנות שהוגשה מטעם הנאשם, ובה נקבע כי רמת המסוכנות של הנאשם הינה פחותה מזו שנקבעה ע"י המדינה, והוגדרה כנמוכה בינונית עד בינונית.

נטען כי הערכת המסוכנות הפרטית נערכה ע"י מי שהיה קצין מבחן מומחה בעבירות מין כ-15 שנה, יוצא המשטרה ושירות המבחן, ועל כן יש ליתן משקל ראוי להערכה זו, ואין להתייחס לטענות ב"כ המאשימה כי מדובר בחו"ד "מוזמנת" שהושפעה מכך שניתנה תמורת תשלום.

ב"כ הנאשם התייחסה לזמן שהלף מאז ביצוע העבירות. הנאשם היה עצור כחודש ולאחר מכן שוחרר למעצר בית עם איזוק אלקטרוני. הנאשם מצוי בתנאים מגבילים אלו עד היום, מזה שנתיים ו-4 חודשים, ולא הפר את התנאים במהלך כל התקופה. לנאשם ניתן היתר ליציאה לתפילות ולסידורים וכן לטיפולים בעמותת "שלום בניך".

כמו כן, התייחסה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם כיום כבן 42, נשוי ואב ל-4 ילדים, כאשר אשתו אמורה ללדת בימים אלה את ילדם החמישי. הנאשם אינו עובד. אשתו עובדת כפקידה בקופת חולים. נטען כי המצב בבית קשה מבחינה כלכלית, זאת בנוסף לקושי בהתמודדות עם בעיותיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי לא הובא בפני בית המשפט מידע באשר לפגיעה שנגרמה לקרבנות, מה שמלמד על כך שהפגיעה בהן ככל הנראה לא היתה חמורה.

ב"כ הנאשם התייחסה לכך שבפסיקה בעבירות מין, לרבות עבירות מין חמורות יותר, נלקחים בחשבון שיקולים כגון נקיטה בהליך טיפולי, נתונים אישיים וכן הודיית הנאשם.

ב"כ הנאשם הציגה פסקי דין של בתי משפט מחוזיים ושלוש בעבירות מין, בהם נקבעו עונשים של מאסר על תנאי או עבודות שרות ברובם. נטען כי בפסיקה ניתן גם משקל רב לסוג המעשים שנעשו וכן לחומרת הפגיעה בקרבנות העבירה, כאשר נטען כי בענייננו שני פרמטרים אלו אינם מן החמורים.

כך בפ"ח 883/05 בבי"מ"ש המחוזי ב-י, נגזרו על נאשם שהואשם בעבירות של מעשה מגונה בקטינה, 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו פיקוח ופיצוי למתלוננת.

--- סוף עמוד 8 ---

ב.פ. 2562/07 (שלום י-ה) נגזרו על נאשם שביצע מעשה מגונה בקטינה, מאסר על תנאי, צו פיקוח ותנאים מגבילים נוספים.

ב.פ. 1246/04 (שלום רחובות) נגזרו על נאשם שהורשע בביצוע מעשים מגונים בקטין, 6 חודשי מאסר על תנאי שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצויים למתלונן.

ב.פ. 9469/04 (שלום ת"א) נגזרו על נאשם שהורשע בביצוע מעשים מגונים בפומבי בפני קטינות, 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, צו פיקוח, פסילה ופיצוי למתלוננת.

ב.פ. 501/06 (מחוזי נצרת) נגזרו על נאשם שהורשע בעבירה של מעשה מגונה בקטינה, מאסר על תנאי, קנס וצו פיקוח.

ב.פ. 3664/05 (שלום י-ה) נגזרו על נאשם שהורשע בביצוע מעשה מגונה בקטינה בת 10, חודשיים וחצי חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

לאור כל זאת ובהתחשב ברמת העבירות, בחלוף הזמן, הודייתו של הנאשם, הטיפול הארוך והנתונים האישיים והמשפחתיים, עתרה ב"כ הנאשם לעונש צופה פני עתיד בלבד וצו פיקוח. לחילופין, ובמידה ובית המשפט יסבור שיש מקום לבחון ענישה משמעותית יותר ביקשה ב"כ הנאשם לבחון את התאמתו של הנאשם לעבודות שרות.

דין

במכלול שיקולי הענישה, שקלתי לחומרא את ריבוי המעשים המגונים נשוא כתב האישום, שלושה במספר ובמשך כשעתיים בלבד. כמו כן נתתי משקל לחומרת המעשים נשוא האישומים 2-3, מעשים אשר עלולים להשאיר טראומה בנפשן של קטינות בגיל 17-16. כמו כן, יש משקל רב לחומרא לעובדה כי הנאשם כבר נדון פעמיים בפני בתי המשפט, בשנת 2000 ובשנת 2005, על שמונה מעשים מגונים נוספים, מרביתם בפני קטינים, השתלב בהליך טיפולי אך לא המשיך בטיפול התרופתי ובסופו של דבר שב וחזר לביצוע עבירות מין.

מנגד, שקלתי לקולא את העובדה כי אין מדובר במעשים מגונים מהרף הגבוה; כי הנאשם נמצא מזה שנתיים ורבע (!) בתנאי מעצר בית מלא עם איזוק אלקטרוני, כאשר יציאותיו מהבית הינן לצרכי תפילות ולטיפול השבועי בלבד. כמו כן, הנאשם מתמיד בטיפול במסגרת המתאימה לרמת מסוכנותו לאחר נטילת הטיפול התרופתי אותו מקבל מהפסיכיאטר המטפל. שני הגורמים הטיפוליים הנ"ל מדווחים על התמדת הנאשם בטיפול ושיתוף פעולה מלא מצידו, וגם שירות המבחן מוצא כי הנאשם מגלה תובנה רבה יותר כיום מאשר בתחילת ההליך המשפטי.

בנסיבות אלה נראה לי, כי איזון שיקולי הענישה, ושימת התועלת לחברה לטווח הארוך בקדמת סדר העדיפויות, מצדיקים העדפת המסלול הטיפולי-שיקומי על פני שליחת הנאשם למאסר לתקופה כזו או אחרת, שתקטע את התהליך הטיפולי הממושך בו הוא מצוי.

--- סוף עמוד 9 ---

אציין, כי ניתן יהיה לפקח על המשך קבלת הטיפול התרופתי והמשך ההשתתפות בטיפול בעמותת "שלום בניך", הן במסגרת הטלת צו מבחן והן במסגרת צו לפי חוק ההגנה על הציבור מעברייני מין. על כן, בשלב זה אני מורה על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות בענייננו של הנאשם.

נקבע ליום 11.12.11 שעה 8:30.

ניצה מימון שעשוע 54678313

מס' טלפון ליצירת קשר: 0544441844 (עו"ד פינקלמן), 0504105250.

ניתנה היום, ד' חשוון תשע"ב, 1 בנובמבר 2011, במעמד הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן

--- סוף עמוד 10 ---

תפ (פ"ת) 15737-08-09 מדינת ישראל נ' איתן אברהם

www.nevo.co.il